

Překlad:

Když se Lazar Lonsonier jednoho dne vrátil, v přístavu Valparaíso na něj čekala matka. Od Lazarova odjezdu značně zestárla. V obličeji byla ještě více bledá, zkřehlá a plná vrásek ze vší úzkosti. Oči měla napuchlé jako někdo, kdo v tichosti proplakal celé noci. Hned si vybavila ten moment, kdy do Francie toho odpoledne odjížděli tři synové, ale teď se jí vrátil jen jeden. Ani se nemohla rozvzpomenout na jeho jméno, které se jí tolik měsíců pletlo se zbylými dvěma bratry. Za dlouhých padesát dva let se z Delphininých vlasů vytratil ten zářivý karmín karafiátů. Nikdy se necítila tak opuštěná. Byla jako soška z vosku – nestálá a křehká, s téměř průsvitnou kůží, která se málokdy vystavuje slunci a dává na obdiv spleť modrých žil. Když dostala dopis, ve kterém ji informovali o smrti dvou synů, rozrušilo ji to natolik, že skoro zešílela. Před návratem Lazara nechala umýt zdi jeho pokoje černým mýdlem, které bylo vyrobené z oleje a ostružiníku, aby se tak duše domu očistila a zahnala válečné duchy. Dlouho balancovala na hraně k senilitě, aniž by si stěžovala, prostě jen měla zatemněnou mysl z těch němých nočních můr a utápěla se ve zmatku svých nadějí. Byla prázdná, stejně jako hodiny a minuty jejího života, až do jednoho prosincového večera, kdy se usvědčila v tom, že za rodinné neštěstí může válka. Všechno kovové jí nahánělo hrůzu. Dala si do hlavy, že nechá roztavit kastroly, panty ve dveřích i zábradlí na schodišti, aby se z toho vyrobily třpytivé klenoty – chtěla přetavit všechny symboly smrti do krás života.

Komentář k překladu:

- syntaktická rovina:

- detailní popisy a dlouhá souvětí (snažila jsem se zachovat, ale v mnoha případech to působilo tak rušivě a zmateně, že jsem často souvětí rozdělila do více samostatných vět)
- typické začátky francouzských větných konstrukcí: *Vieille, ridée, ...* = celou větu je potřeba do češtiny předělat ANO
- celý úryvek je v minulosti, vyprávění o matce, ale v části „*que son malheur familial venait des armes*“ jsem nakonec zvolila přítomný čas TO I MUSÍTE, JDE O

PRAVIDLO SOUSLEDNOSTI

- lexikální rovina:

- často polysémantická slova, kde nám může uniknout význam, pokud je nezhodnotíme v rámci celého textu nebo úryvku: například „armes“ = zbraň, válka, vojenská služba... (nejdřív jsem volila vojnu, ale pak mi došlo, že významově sedí lépe válka) ANO, JISTĚ
- zcela záměrně jsem zaměnila jiriny za karafiáty – *karmín jirin* nezní vůbec dobře, *karmín karafiátů* je poetický + libozvučný ANO, JE TO OPODSTATNĚNÉ
- u některých slov jsem se uchýlila k diluci – *heures* jako hodiny a minuty, *instable* jako nestálá a křehká (což nevnímám jako ideální) VIZ VÝŠE PD6

- stylistická rovina:

- spoustu přirovnání a metafor – u voskové sošky jsem zvažovala, zda tuto skutečnost nepopsat úplně jinak TAKÉ VIZ POZN. PD6
- popis a metafory, které dokazují, že se autor inspiroval magickým realismem = je potřeba tato místa zachovat v podobném duchu (proto jsem občas volila až poetická vyjádření) – hlavně konec – matčino pobláznění, symbolika smrti a života
- psáno „vysokým stylem“, který jsem, doufám, moc nezastřela tím svým – možná není vhodné do takového typu textu psát slova typu „prostě“

Hodnocení:

nebojíte se text důkladně počestit (jak uvádíte např. v pozn. k syntaxi) i volit vlastní metafory (*karmín karafiátů*), a to je dobře, ale pak je tím spíše třeba dávat pozor na nesprávné tvary (PD 7, 13, 14) a pečlivě vážit, kde bude konkretizace nebo diluce (PD4)
celkově velmi dobře, B +